

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 495/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., K., a Z. K., K., zastúpených advokátom JUDr. O. L., K., ktorou namietajú porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 659/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. a Z. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2013 doručená sťažnosť M. P. a Z. K. (ďalej len „sťažovateľky“), zastúpených advokátom JUDr. O. L., ktorou namietajú porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len

„krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 659/2012 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľky v podstatnej časti sťažnosti uviedli, že „sú účastníkmi v konaní o zaplatenie istiny 2 000 € s príslušenstvom z titulu odstúpenia od cestovnej zmluvy, vedenom pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 7C/132/2011, ktoré konanie sa začalo na ich návrh dňa 21. 1. 2011 resp. v konaní pod sp. zn. 14 Co 659/2012.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7C/132/2011-118 zo dňa 12. 7. 2012, prvostupňový súd rozhodol, že návrh sťažovateľiek v celom rozsahu zamietá. Sťažovateľky dňa 23. 7. 2012 podali odvolanie voči rozsudku prvostupňového súdu, ktorým bol návrh sťažovateľiek zamietnutý a žiadali odvolací súd, aby rozsudok prvého stupňa zmenil a vyhovel ich návrhu v celom rozsahu.

Dňa 16. 8. 2012 bolo podané zo strany odporcu – B., s. r. o. vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľiek, ktoré im bolo doručené prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I dňa 22. 8. 2012.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 7C/132/2011-150 zo dňa 3. 12. 2012, doručeným sťažovateľkám dňa 7. 12. 2012, boli sťažovateľky vyzvané, aby do 10 dní spoločne a nerozdielne zaplatili za podané odvolanie sumu 120 €.

Proti predmetnému uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, sťažovateľky podali dňa 10. 12. 2012 odvolanie, nakoľko súd nesprávne vyrubil súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 15. 5. 2013 na základe viacerých telefonických urgenciách na informačnom oddelení Okresného súdu Bratislava I, právny zástupca sťažovateľiek zistil, že spisový materiál bol doručený Krajskému súdu v Bratislave, ktorý vec vedie pod sp. zn. 14 Co/659/2012.

Podaním zo dňa 16. 5. 2013, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 23. 5. 2013 sťažovateľky žiadali odvolací súd o bezodkladné rozhodnutie v predmetnej právnej veci a poukázali na prieťahy v konaní, nakoľko od ich podaného odvolania voči rozsudku prvostupňového súdu prešlo viac ako 9 mesiacov.

V právnej veci vedenej pred Krajským súdom v Bratislave, sp. zn. 14Co/659/2012 nebolo do dnešného dňa rozhodnuté, v dôsledku čoho bolo sťažovateľkám porušené právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov...

Sťažovateľky majú za to, že vzhľadom na skutočnosť, že po uplynutí takmer roka od podania ich odvolania voči rozsudku prvostupňového súdu nedošlo k meritórnemu uzavretiu celej veci a v konaní dochádza ku zbytočným prietahom, za ktoré podľa ich názoru zodpovedá predovšetkým Krajský súd v Bratislave...

Sťažovateľky sú teda v pozícii keď od podania odvolania voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I uplynul takmer rok a za toto obdobie odvolací súd nedokázal náležite rozhodnúť o nárokoch sťažovateľiek, ktoré sú predmetom ich návrhu na začatie konania...

Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že v tomto prípade došlo k porušeniu základných práv sťažovateľiek. “.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľky navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co/659/2012 porušil právo M. P... a Z. K..., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/659/2012 sa prikazuje konať bez prietahov.

M. P. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný jej vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Z. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný jej vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu

M. P., sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť jej právnomu zástupcovi do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Z. K., sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť jej právnomu zástupcovi do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným

právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 539/2012).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľiek smerujúcom proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 659/2012, ktorým boli podľa nich spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich veci v primeranej lehote.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zistil, že namietané konanie začalo na krajskom súde, po podaní odvolania sťažovateľkami proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7 C 132/2011-118 z 12. júla 2012, ktorým bola zamietnutá ich žaloba z 21. januára 2011. Spis s odvolaním sťažovateľiek bol krajskému súdu doručený 19. decembra 2012. Do podania sťažnosti ústavnému súdu sa vec na krajskom súde teda nachádzala 6 mesiacov.

V rámci posúdenia doterajšej dĺžky namietaného konania ústavný súd konštatuje, že v postupe krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 659/2012 nedostatky dosiaľ

nenadobudli takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, a teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení označených práv sťažovateľiek.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľiek na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľky v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným priesťahom, predložili ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2013